

Pensionistafelagið í Havn:

»Vit ungu, sum eru blivin eitt sindur eldri«

Seinasta mikukvöld var **SOSIALURIN** og vitjaði Pensionistafelagið. Felagið fer aftur í vetur, til 1. juni, at hava limafundir á Parnassinum. Vit tosaðu við formannin í felagnum og aðrar nevndarlimir. Eisini tosaðu vit við nakrar av limunum, sum hetta kvöldið vóru komnir á Parnassið at hugna sær. Lagið var gott, fólk prátaði, skemtaðust og spældu kort. Orðini, vit hava valt til yvirskriftina, eigur ein av nevndarlimunum, Mortan Carlsen.

Tað var formaðurin í Pensionistafelagnum, Thomas Pauli Christiansen, sum tók stigið til at stovna felagið. Vit fingi eitt við hann um felagið og starvsemi tess. Palli Christiansen greiddi frá, at hann hevði fingið hugskotið við m.a. at lurta eftir norska og danska útvarpinum, sum hvønn dag hava serligar sendingar fyri pensionistar. Hann hevur eisini vitjað pensionistafeløg uttanlands, eitt nú í Bergen og Keyptmannahavn. Og so var tað í fjór heyst, at hann saman við nøkrum vinfólkom sinum kallaði saman til fundar fyri at stovna Pensionistafelagið í Havn.

Pensionistafelagið í Havn varð sett á stovna 27. oktober 1976. Limur í felagnum kann ein og hvør gerast, sum fyltur er 60 ár, uttan mun til, um viðkomandi fær fólkapensión ella ikki. Eisini tey, ið eru fylt 55 og fáa fólkka-, avlami- ella einkjupensión, kunnu gerast limir í Pensionistafelagnum. Limirnir eru nú 180 í tali. Limagjaldið er 10 kr. um mánaðin fyri hjún og 7 kr. fyri einstøk. Felagið er óheft politiskt og átrúnaðarliga.

Felagið verður stýrt av eini fimfólka-nevnd, sum hevur verið tann sama, síðani felagið varð stovnað. Í nevndini eru umframt formannin, Thomas Paula Christiansen, Gunnar Mikkelsen, Mortan Carlsen, Ansa Djurhuus og Jenny Rein.

Kortspælið best umtøkt

Nýggja felagið fekk alt fyri eitt góða undirtøku og nú, knappliga eitt ár seinni, eru limirnir vorðnir uml. 180. Tey hittast hvørt mikukvöld á Parnassinum á Hotel Hafnia, har tey spæla kort, tosa saman og fáa ein kaffimunn. Eisini verður skipað fyri upplestri og øðrum undirhaldi. Hetta kvöldið, vit vóru har niðri, las Einar Joensen úr gomlum rættarabókum og í kveld er Marius Johannesen á skránni. Tað plaga at vera eini 70—80 fólk hvørja ferð. Tíbetur, segði formaðurin, koma ikki allir limirnir hvørja ferð, tí so hevði ikki verið pláss. Tað er serliga kortspælið, sjavs og vist, sum er væl umtøkt á pensionistakvöldunum.

Vælvild frá býráðnum

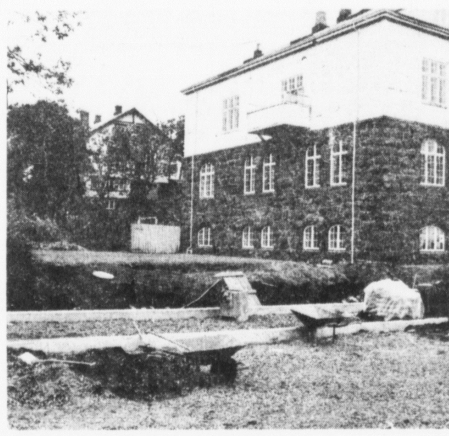
Summarmánaðirnir, juni, juli og august, liggur

starvsemin still. Men tíðliga í juni, ein góðveðursdag, gjørdi 70 av limunum eina sera væleydnaða útferð til Eysturoynna. Limirnir rindaðu sjálvir helvtina av kostnaðinum og felagið hina helvtina. Átlanin er at gera slíka útferð á hvørjum ári. Nevndin hevur eisini umhugað at halda eina jólaveitslu fyri limunum.

Býráðið hevur vist felagnum vælvild, segði Thomas Pauli Christiansen. Býráðið fólir eina ábyrgd mótevnis pensionistunum, teir hava jú í nógv harrans ár gildið skatt til kommununa. Tað er býráðið, sum rindar leiguna av Parnassinum hvørt mikukvöld. Hetta vil tó ikki siga, at felagið bert er fyri Havnarfólk. Tað tekur eisini móti fólkum aðrastaðni frá, eitt nú uttanbýggjar kommunu. Ein maður í Kollafirði kemur til Havnar næstan hvørja ferð, pensionistarnir hittast á Parnassinum.

Tey eldru gera ov lítið vart við seg

Tað verður viðhvørt sagt, at tey eldru eru ein gloymdur bólkur í samfelagnum. Thomas Pauli Christiansen helt, at tey hava sjálvi skyldina í hesum, tí tey ikki láta hoyra frá sær. Tey eldru bliva ov lítillát, tey gera ov lítið vart við seg. Hetta er kanska púra naturligt,

Garðurin og húsið, Pensionistafelagið droymir um

Nevndin. F.v. Mortan Carlsen, Thomas Pauli Christiansen, Jenny Rein og Gunnar Mikkelsen. Ansa Djurhuus var ikki hetta kvöldið

men tað er neyðugt at minna á, at hesi fólk eru til. Endamálið við Pensionistafelagnum er at aktivisera eldri fólk og geva serliga teimum, sum sjáldan ella ongantíð

tíggju og Mortan Carlsen fór upp og greiddi limunum frá skránni næsta mikukvöld. Og hann boðaði eisini frá einum nýggjum tiltaki, ella tilboði til limirnar, nevniliga moti-

ónsfimleikur. Tey sum vildu royna, vórðu biðin um at tekna seg. Síðani takkaði hann fyri hesa ferð, og enn eitt hugnaligt kvöld í Pensionistafelagnum var liðugt.

Petra Hansen er væl nøgd við felagið, og gleðir seg til hvørt mikukvöld. Hon hevur lært nógv fólk at kenna hesi kvöldini.

Andor Eirikstof — Tað er vakurt gjørt av býráðnum at bjóða okkum hetta. Men hetta er bert fyribils. Okkara stóra ynski er at fáa eitt stað, har vit kunnu koma, tá vit vilja. Men, sigur Andor, vit hava ikki hetta her við at krevja. Vit eru von at »yda« og ikki krevja. Hann heldur, tað er skilaleyst, at pensionistarnir verða skattaðir so hart. Skattalóggávan holar út sosialu löggávu.

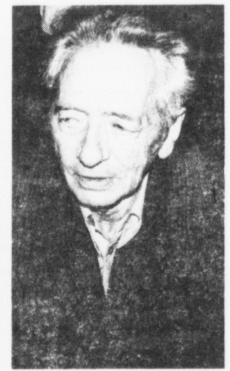
Sigrid Dalsgaard — hon hevur verið limur frá byrjan og kemur hvørt mikukvöld, hon hevur høvi til tess. Hon sigur, at fleiri og fleiri koma til hesi mikukvöldini og tað visur, at brúk er fyri felagnum. Eisini hon er misnøgd við skattgingina av pensionini, teir geva við aðrari hondini og taka við hinari

Mangla høli

Størsti trupulleikin hjá felagnum er, at tað ikki hevur sitt egna høli. Nevndin heldur, at gamli Føroya banki í Tórsgøtu, har sum Tekniski skúlin nú er, hevði verið sera hóskandi til pensionistarnar. Tá verður eisini hugsað um tann stóra garðin uttanum húsin. Tað er miðhæddin í húsinum, sum felagið hevur áhuga fyri. Um henda fæst, kann har vera opið allan dagin, soleiðis at gamla fólkid kann koma, tá tey hava hug. Thomas Pauli Christiansen segði, at tey lögdu hetta ynski felagsins fyri gamla býráðið, og fór mál- ið tá í figgjarnevndina. Nú var klokkan farin av

Napoleon Nolsøe — hevur verið limur síðani í mai. Hann heldur, tað er ein stórus fyrimunur at hava slíkt felag fyri tey gomlu. Fólkapensiónin heldur hann er ov lág, hon skuldi verið 3000 kr. um mánaðin og skattafri.

Karl Mouritsen — hetta var fyrstu ferð, hann var á fundi hjá Pensionistafelagnum. Hann heldur, at prinsippið í tí, at øll fáa fólkapensión er rætt. Um tey, sum hava eina stóra inntøku, ikki fingi pensión, hevdu hin soleiðis verið sett í bás